

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 stycznia 2019 r.,

sprawy **M. P.**

skazanej z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 76 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 18 grudnia 2017 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 i art. 523 § 2 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania,

2. obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 18 grudnia 2017 r., w sprawie II K [...], uznał M. P. za winną popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zb. z art. 76 § 3 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 200 złotych. Po rozpoznaniu wniesionych w sprawie przez

strony apelacji (zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej), wyrokiem z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt IV Ka [...], Sąd Okręgowy w P. zmienił zaskarżone orzeczenie i uznał oskarżoną M. P. za winną popełnienia czynu z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 76 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 200 złotych. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

We wniesionej na korzyść skazanej M. P. kasacji, zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego w całości, obrońca, na mocy art. 523 § 1 k.p.k. zarzucił „rażące naruszenie prawa materialnego w postaci art. 9 § 3 k.k.s. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że skazana M. P. – jako pracownik, a potem wspólnik mniejszościowy spółki cywilnej wykonująca, na podstawie umowy o pracę niektóre czynności „buchalteryjne” zasługuje na miano osoby wyłącznie odpowiedzialnej w myśl art. 9 § 3 k.k.s., jako zajmującej się sprawami finansowymi innej osoby.” W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T..

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa i nie powinna zostać przyjęta przez Sąd Okręgowy w toku postępowania okołokasacyjnego.

Zgodnie z wolą ustawodawcy kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.). Wskazane ograniczenia nie dotyczą kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w przypadku wniesienia jej przez podmiot szczególny określony w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). W rozpoznawanej sprawie kasacja została wniesiona przez obrońcę skazanej, a podniesiony w niej zarzut nie dotyczy uchybień z kategorii bezwzględnych przyczyn odwoławczych z art. 439 k.p.k.

Ponieważ w rozważanej sprawie nie podniesiono zarzutu znajdującego oparcie w art. 439 § 1 k.p.k. kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa, zatem należało pozostawić ją bez rozpoznania.